

на туринската, берлинската и парижката академии. Едно пълно събрание на неговитѣ съчинения е обнародвано въ Парижъ въ 1866-76 въ 7 тома, съ портрета му.

Лада. Богинята на любовта, веселието, съгласието и всѣко благополучие у словѣнетѣ (*басносл.*).

Ладакъ или **Срѣдни Тибетъ.** Страна между голѣми Тибетъ на ист. и Мали Тибетъ на зап.; на югъ ѝж дѣлѣтъ отъ Кашемиръ Хималайскитѣ планини, а на сѣв. отъ китайски Тюркестанъ — Каракорумскитѣ планини. Простр. 45 хил. чет. килом. и населен. около 180,000 жит. ламайци и мохамедане. Земята състои отъ планини съ тѣсни долини помежду имъ и се намира главно въ порѣчието на Горни Индъ, ала въпрѣки голѣмата ѣ възвишеностъ температурата ѣ е много висока — явление, което обясняватъ донѣдѣ съ мжчната промѣнливостъ на атмосферата и донѣдѣ съ сухотата на климата. Жителетѣ произвождатъ жито, ечемъ и др. и сж прѣвсходни орачи. Гл. градъ е *Лехъ*, 300 килом. на сѣв.-ист. отъ Кашемиръ, съ 10,000 жит. Страната, завоевана отъ Кашемиръ въ 1835, съставя сега частъ отъ него.

Ладога (Старая). Най-старий русски градъ, въ с.-петербургската губерния, на лѣвия брѣгъ на р. Волховъ, 15 килом. отъ Нова-Ладога. Прѣдполагатъ, че тя е била столица (862) на първия русски царь, Рюрика, и основана отъ него; стѣнитѣ отъ една крѣпостъ, въздигната отъ него, и отъ два манастири отъ XI-и вѣкъ още показватъ мѣстоположението ѣ. Прѣди въцаряването на Петра Велики, стара Л. била важенъ стратегически пунктъ за отбраната на Новгородъ. Петръ Велики съгра-

дилъ Новая Ладога (сега съ 4,500 жит.) близу до вливането на Волховъ въ Ладожско езеро, и сега на мѣстото на стария Рюриковъ градъ стои селце Устенское.

Ладожско езеро. Русско езеро (най-голѣмото въ Европа), между Финландия на сѣв. и на зап., с.-петербургската губерния на югъ и олонецката губерния на ист.; простр. 18,120 чет. килом. Прибира водитѣ на езера Онега, Сaimъ и Илменъ и на 70 рѣки, отъ които главнитѣ сж Волховъ, Сясъ и Свиръ. На срѣдата на езерото има два главни о-ва, Валаамъ и Коневецъ, съ манастире, които привличатъ многобройни поклонници. Дълбочината на езерото е отъ 4 ¹/₂ до 450 метра, а въ корабоплаването по него е твърдѣ опасно, по причина на силнитѣ бури и вѣтрове и многото скали и подмоли; вѣтърътъ понякога подига бури като по морето. Л. е. се съобщава съ Балтийско море чрѣзъ Нѣва, и за да се прѣмахнатъ мжчнотитѣ по корабоплаването, построени сж канали покрай южния и юго-источния му брѣгове, отъ които главний е *Ладожески каналъ*, 111 километра дългъ, който съединява р. Волховъ съ Нѣва, и се простира между градове Новая-Ладога и Шлиссбургъ. Други два канала съединяватъ устията на рѣки Сясъ и Свиръ съ Ладожски каналъ. Каналната система дава възможностъ да се върти обширна търговия между Волга и Балтийско море. Съобщение по вода има и между Л. е. и Вѣло море, както и Каспийско. Отъ много години срѣдата на Л. е. не е замръзвала. Риболовството по езерото е доста дѣятелно; ловѣтъ много остери, лавкерди, шуки, окуни и най-вече